

Els col·leccionistes d'armes s'escuden en la ignorància

Els artífexs del museu de la retirada de Camprodon, imputats per dipòsit d'armes i explosius, declaren que no saben si funcionaven i que guàrdies i policies els donaven armes per a la col·lecció

Els col·leccionistes d'armes amb els lletrats Carles Monguilod i Gabriela Barrios. Foto: TURA SOLER.

Alejandro Cuadrado Puig i Lluís Basaganya Sánchez, els fundadors del museu de la retirada de Camprodon imputats per dipòsit d'armes i explosius (la Guàrdia Civil els va comissar 217 armes no documentades i 300 quilos d'explosius), van declarar ahir davant la jutgessa de Ripoll que ells tenien una dèria col·leccionista, que algunes de les armes eren donacions de guàrdies i policies, que mai van provar si funcionaven, de manera que desconeixien si tenien capacitat per disparar, i que de cap manera eren conscients que les armes i els explosius, que guardaven als seus habitatges, suposessin cap risc. I van assegurar que mai n'havien comprat ni venut cap. Cuadrado i Basaganya, que van desvincular de les armes comissades el seu company i soci fundador de l'associació

d'estudis de la retirada, el francès Christopher Barte, que els va ajudar en la recerca de material a les muntanyes, van deixar clar a la jutgessa Elena Rillo que, tot i que els dos compartien la vocació del col·leccionisme, cadascú era propietari de les armes que es van trobar a casa seva. D'aquesta manera, Bassaganya, que va autoritzar ell mateix l'escorcoll a casa seva, només es responsabilitza del joc de pistoles que tenia a l'habitatge, "totes anteriors al 1938", i va negar que tingués 13 granades amb càrrega per explotar, sinó que totes estaven descarregades. Basaganya va explicar que un dia va trobar una granada descarregada que va col·locar al menjador de casa seva perquè era un regal per al seu fill.

El parracaire 'Buscàs' Basaganya, de 41 anys, va explicar que l'afició per les coses de la guerra la té des dels 14 anys. Va dir que als 16 va conèixer un parracaire que anomenaven el Buscàs i que anava a casa seva en bicicleta per comprar objectes històrics, i que després gent del poble li donava estris perquè sabien que tenia l'afició de col·leccionar coses.

Alejandro Cuadrado, de 72 anys, que tenia una quantitat molt més gran i variada d'armes, algunes de guerra, a casa seva, va relatar a la jutgessa que tota la vida que recopila armes, i que l'afició de recollir andròmines li ve de família, perquè ell ho va aprendre del seu pare i el seu avi també ho feia. Cuadrado assegura que mai es va preocupar dels permisos de les armes i va revelar que el seu pare, torner d'ofici, va elaborar moltes armes perquè el van obligar a fer-ne. Alejandro Cuadrado pare tenia una empresa de transport i el van destinar a fabricar armes, i, segons va explicar, va ser cap de propaganda de la Falange, va abandonar i quan les tropes nacionals van entrar a Camprodon va ajudar per evitar que bombardeguessin la població. Cuadrado diu que el seu pare ho guardava tot i que ell ha fet el mateix, i que quan es va jubilar va voler donar un ús cultural a la seva "casa històrica", on hi havia hagut els taller Cuadrado, i juntament amb Bassaganya i Barte van fundar l'associació de la retirada i van obrir el museu. La condició era que no es cobrés res als visitants, que en algunes ocasions eren 1.000 al dia. Si algú els feia algun donatiu, era per a les despeses del peculiar museu, que, segons el rètol de la porta, obre i tanca quan pot, tot i que després de les detencions no han estat per visites. Cuadrado va negar rotundament que hagués anat mai a França a comprar armes i va insistir en l'absència d'ànim de lucre de la seva activitat. Fins i tot, si mai reparava una arma que li portava algun amic, no li cobrava res. Va dir que

pensava que moltes de les armes eren històriques i que potser per això, i perquè no es perdessin, fins i tot guàrdies civils i policies n'hi portaven perquè les guardés. Cuadrado va explicar que, sabedora de la seva afició, molta gent de Camprodon quan es moria l'avi o algú gran li anaven a dur estris i coses de la guerra que tenien a casa.

Alexandre Cuadrado i Lluís Basaganya, defensats pel lletrat Carles Monguilod i la lletrada Gabriela Barrios, van sortir sense que el jutjat els hagi imposat cap mesura cautelar més enllà de l'obligació de presentar-se quan els ho requereixin.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 03-02-2016 Pàgina 21

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/punt-divers/article/4-divers/938124-els-colleccionistes-darmes-sescuden-en-la-ignorancia.html>